

מ"ת 54162/11/16 - תביעות מרום הגליל והגולן נגד מימון אבוחצירה, מיכאל אוריב, אלי שליו

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 54162-11-16 תביעות מרום הגליל והגולן נ' אבוחצירה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 492418/2016

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת תביעות מרום הגליל והגולן
נגד המשיבים
1. מימון אבוחצירה (עציר)
2. מיכאל אוריב (עציר)
3. אלי שליו (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות סמים שעניין **גידול סמים מסוכנים** - בניגוד לסעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, **החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית** - על פי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים, וכן **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית** - על פי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודה.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום, המשיבים הקימו בתוך מבנה של לול, המצוי במושב אליעד (להלן: "**מבנה הלול**"), ואשר הושכר לאחד בשם יורם אנקווה, חממה לגידול סמים מסוכנים.

נטען כי המשיבים תחמו בתוך מבנה הלול שטח, באמצעות יריעות מפלסטיק, והתקינו שם אדניות עם אדמה ובתוכן מאות שתילי סם מסוכן, שמעליהן התקינו ציוד ומכשור להשקייה אוטומטית ותאורה.

שטחים נוספים הוכשרו על ידי המשיבים לשתילה נוספת, בכך שחפרו ערוגות והתקינו השקייה. במקום הכינו המשיבים מאות שתילים בוגרים של סם מסוכן מסוג קנבוס מוכנים לשתילה.

נטען כי המשיבים החזיקו ביום 14/11/16 במבנה הלול אלפי שתילי קנבוס במשקל כולל של 22.16 קילוגרם.

ביום 14/11/16 הגיעו המשיבים למבנה הלול במשאית מסוג IVENCONN (להלן: "המשאית") כשעליה 45 שקים בנפח של 80 ליטר כל שק, של חומר דישון, וכן שק יוטה שבתוכו שקיות פלסטיק שחורות - כלים המשמשים לגידול הסמים. המשיבים נכנסו במשאית לתוך מבנה הלול ושם נתפסו ע"י השוטרים.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת גם בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה

2. ב"כ המשיבים טענה כי חומר החקירה לא מקים ראיות לכאורה לגבי המשיב מס' 3 אלי שליו. לגבי המשיבים מס' 1 ו-2 - מיימון אבו חצירה ומיכאל אוריב, נטען כי אמנם מתקיימות ראיות, ואולם במידה חסרה וחלשה מאד. לנוכח טענות אלה, נטען כי יש לשחרר את המשיב מס' 3 ללא כל הגבלה, ואף לא הוצעה כל חלופת מעצר לגביו, ואילו לגבי המשיבים 1 ו-2, נטען כי יש לשחררם בתנאים מגבילים, לחלופות מעצר בביתם של קרובי משפחה ובהשגחתם של הקרובים - הכל כפי שהוצע.

3. טיעוני ב"כ המשיבים, לגבי חולשת הראיות, לא כוונו לעצם גידול הסמים, לסוגם, לכמותם, לתפיסתם או לענייני שרשרת הסם, שכן לא הייתה מחלוקת בשלב זה על כך שבמבנה הלול נתפסו, כנטען בכתב האישום, אלפי שתילי סם מסוג קנבוס, אשר גודלו בחממה ייעודית לכך, תוך שימוש בציוד - הכל כמפורט בכתב האישום.

אף על פי שלא נשמעה טענה לגבי חלק זה בראיות, אציין כי תיק החקירה מכיל תיעוד מצולם בסרטונים, תמונות, דוחות שוטרים ודו"ח מז"פ, אשר מתעדים את תפיסת השתילים הרבים, וניתן להתרשם מכמותם הגדולה ביותר ומהאופן הייעודי בו הותקנה במבנה הלול החממה שהנה מעבדת סם גדולה ורבת ציוד. בנוסף, קיימת בתיק חו"ד סמים לגבי סוג הסם - קנביס, ומשקלו - מעל 22 ק"ג כמיוחס למשיבים בכתב האישום.

4. טענותיה של עו"ד כהן לגבי חולשתו הראייתית של תיק החקירה כוונה לטענת כתב האישום, כי היו אלה המשיבים, ולא אחרים, שגידלו את הסמים באותו מבנה לול. נטען כי המשטרה הגיעה ללול עקב מידע מודיעיני לפיו התקבלה ידיעה שבלול של אותו יורם אנקווה מגדלים סמים, וכי המשיבים נתפסו על ידי המשטרה רק כי הגיעו לאותו מקום בסמוך לפני תפיסתם, מבלי שידעו כלל, כי באותו לול מגדלים סמים מסוכנים. נטען כי שלושת המשיבים הגיעו למקום על פי בקשתו של אחד "דוד", אשר ביקשם להסיע למקום שקים של דשן. ב"כ המשיבים טענה כי אותו דוד אמר למשיבים שהוא מגדל במבנה הלול גידולי פיטנגו, ביקש מהם לעבוד בתשלום ולספק לו דשן, ואף הזהירם שלא להיכנס לאזור הגידולים מחשש לפגוע בפרי הפיטנגו שגדל שם. הסנגורית הטעימה כי מתחם החממה נמצא בחלקו הפנימי של מבנה הלול, מאחורי מחיצה ובתוך אוהל, ולכן אין לקשור את המשיבים, שהגיעו למקום אך זמן קצר קודם

למעצרים, לחממה שהייתה בפנים. נטען שאין כל ראיה לגבי ריח מיוחד ששרר במבנה הלול, כך שהמשיבים לא חשדו כלל ולא תיארו לעצמם שמדובר בגידולי סמים. בנוסף, הפנתה ב"כ המשיב להודעה שנגבתה מאותו אנקווה, אשר שכר את מבנה הלול מבעליו, והשכיר אותו לאותו "דוד", שהזכיר בחקירתו שבחממה גודל פרי הפיטנגו.

ב"כ המשיבים ציינה כי המשיבים ביקרו בעבר במבנה הלול פעמיים.

5. לגבי ההבדלה בין מצבם הראייתי של המשיבים 1 ו-2 לבין זה של המשיב מס' 3 - הסנגורית הפנתה לכך שהמשיבים מס' 1 ו-2 קשרו עצמם לפריטי לבוש שונים שאוחסנו בשדה בתוך מבנה הלול, ואילו לעומתם נטען שהמשיב מס' 3 לא ירד כלל מהמשאית בה הגיעו השלושה למקום. בהיעדר ראיה נוספת, אשר גם לגביה (הכוונה לאותם פריטי לבוש של המשיבים מס' 1 ו-2) נטען שאיננה חזקה, טענה הסנגורית כי דבר למעשה אינו קושר את המשיב מס' 3, שהשוטרים מצאוהו בתוך המשאית, וכלל לא ירד ממנה - לסמים. עוד התייחסה הסנגורית לנורות (מסוג "יונדאי"), שנמצאו בתוך תיקו של המשיב מס' 2, ואשר צויין בחומר החקירה שהנן זהות לנורות ששמשו לתאורה בחממה. נטען כי לא מדובר כלל באותן נורות שמשמשות לתאורת החממה, וכי המשיב החזיק בהן לצרכי תאורה בלול החשוך ולא לצורך גידול הסם.

6. הסנגורית הפנתה לתנאי מבנה הלול, וטענה כי קיימת הפרדה מוחלטת בין אזור החממה לאזור בו עמדה המשאית ושאליו הגיעו המשיבים. תנאי מקום אלה מביאים, לדידה של עו"ד כהן, למסקנה כי לא הוכח, אף לא לכאורה, קשר של המשיבים לסמים.

7. טענה נוספה שנטענה, הייתה לגבי הפלייתם של שלושת המשיבים, שנעצרו עוד ביום 5/11/16, יום הפשיטה המשטרתית על הלול, לעומת תהליך האיתור הבלתי יעיל שנערך על ידי המשטרה לגבי אותו "דוד" שהוא המחזיק במקום. יצויין כבר כעת, כפי שיפורט בהמשך, שאותו אדם המכונה "דוד", וששמו המלא הנו דרפון אלדרוב, נעצר בסופו של דבר ביום 27/11/16, מספר ימים לאחר שכתב האישום נגד המשיבים כבר הוגש, וגם נגדו הוגש כתב אישום שהנו זהה למעשה לכתב האישום נגד המשיבים, שם הוא מואשם בגידול הסמים בצוותא חדא עם משיבים אלה.

8. עד כאן טענותיהם של המשיבים באשר לחולשת הראיות נגדם. על בסיס טענות אלה ולאורן בחנתי את תיק החקירה, ומצאתי, על אף הנטען, כי מתקיימות בו ראיות לכאורה לגבי העבירות המיוחסות למשיבים. אפרט להלן את עיקרי מסקנתי.

9. ראשית, ולפני שתובא התייחסות נרחבת למצע הראייתי, אציין כי המשיבים, שלושתם כאחד, ולאורך חקירה מפורטת של כל אחד מהם, שמרו על זכות השתיקה, ונמנעו עקבית מלהציג כל גרסה, או לתת כל מענה ספציפי לשאלות, מלבד טענה כללית של כל אחד מהם כי הנו חף מפשע וכי ידבר רק בבית המשפט. לגבי משמעותה של שתיקתם - אתייחס בהמשך.

10. כפי שצויין, אין מחלוקת על כך שביום הפשיטה על החממה, 14/11/16, נעצרו המשיבים בתוך מבנה הלול, זמן קצר לאחר שהמשאית, שעליה שקי דשן גדולים ורבים, נכנסה אל תוך מבנה הלול, לעיני השוטרים שהיו בכוננות ובתצפית על המבנה עקב מידע.

למעט שלושת המשיבים, שנמצאו בתוך מבנה הלול ונעצרו, לא נמצא במקום, על פי חומר החקירה, כל אדם נוסף.

11. מבנה הלול צולם בסרט על ידי הבלש דני לדר. צפייה בדיסק, הכולל מספר סרטונים ארוכים ומפורטים, ממחיש את תנאיו וצורתו של המבנה הגדול. בכניסה למבנה, קיים שטח גדול ומשמעותי, אשר המשאית נכנסה לעומקו וחנתה במרחק ניכר למדי מפתח המבנה לכיוון פנימה לעומק הלול. בהמשך המבנה, קיימת פינת מגורים מאולתרת, שבה מקרר, כיור, משטח אוכל, ספות, שולחן, ופרטי ריהוט שונים שביניהם שידת בגדים. לא רחוק מאותה פינת מגורים, תלויה מעין שמיכה צבעונית, אשר אם מסיתים אותה, נכנסים למתחם החממה עצמה - שטח גדול נוסף, בו יריעות פלסטיק, גרטור, צינורות מים וחשמל, מנורות - הכל כפי שמתואר בכתב האישום, כמו גם שתילים רבים מאד של סם הקנביס, ואף ערוגות רבות נוספות מוכנות לשתילה.

בסרטון, כמו גם בדו"ח המז"פ המפורט (מסומן נ"ה), ניתן לראות שבפינת המגורים המאולתרת, שנמצאת, כאמור, קרוב למדי לפתח החממה עם הסמים, מצוי שולחן קפה, שעליו חפצים שונים, בקבוק קוקה קולה, מתקן עם נר, מאפרות ועוד.

על בקבוק הקוקה קולה נמצאו טביעות אצבע התואמות את הט"א של המשיב מס' 1 ושל המשיב מס' 3, ואילו על פני המיכל עם הנר, נמצאו ט"א של המשיב מס' 1 בלבד.

12. המשיבים מס' 1 ו-2, קשרו עצמם לפרטי לבוש שהוחזקו בתוך שידת מגירות שעמדה בפינת המגורים. כפי שפורט בדו"ח הפעולה של השוטר דני לדר (מסומן א'), וכפי שניתן לראות גם בסרטון, אמרו המשיבים מס' 1 ו-2 לאותו שוטר במהלך חיפוש שערך, **כי בגדים שנמצאו באותה שידה שייכים להם. צפייה בסרטון, שבו מתועד אותו חיפוש, מלמד כי המשיב מס' 2 אף אמר לשוטר שתרופות, שנמצאו אף הן בפינת המגורים, הן תרופות שלו, ביקש לקבל לידי תרופות אלה, וציין באזני השוטר שהוא זקוק להן. מאוחר יותר, בחקירה, הפסיקו המשיבים לשתף פעולה, ואולם, כאמור, בשלב החיפוש, השמיעו במפורש אמירות בדבר הפריטים האישיים.**

13. פינת המגורים הייתה מצויידת במזון רב למדי, שאוחסן במקרר ובמגירות, באופן המאפשר שהות ממושכת במבנה הלול.

14. מבנה הלול נמצא בבעלותו של תושב אליעד בשם שמואל לוי, אשר השכירו, על פי הודעתו ועל פי חוזה שכירות שמצוי בחומר החקירה, לתושב אחר של הישוב, ששמו הוזכר לעיל, יורם אנקווה. אנקווה,

שהיה עצור במהלך החקירה, ונחקר באזהרה, ואולם שוחרר בלא שהועמד לדין, טען כי השכיר את מבנה הלול שכירות משנה לבחור חרדי קנדי, בשם "דיייד", וזאת עוד בחודש אפריל 2016. גם חוזה השכירות שבין "דיייד" לבין אנקווה, הוגש ומצוי בתיק, ועל גביו מופיע שמו המלא של אותו איש - **דרפון אלדרוב**. אנקווה טען שמאז שהשכיר את הלול לשוכר המשנה, לא ביקר בו כמעט, ומסר שאותו "דיייד" דיווח כי בכוונתו לגדל פיטנגו בחממה.

15. המשאית, שנכנסה ללול ממש לפני פשיטת המשטרה, ושעליה חומרי דישון בכמות גדולה מאד, מצויה בבעלותו של תושב עכו בשם אברהם מורדכייב. אותו מרדכייב מסר בחקירתו מיום 17/11/16 כי השכיר את המשאית יום לפני הפשיטה לדוד דרפון אלדרוב תמורת 1000 ₪. בעל המשאית לא הכיר מי מהמשיבים.

16. דרפון "דוד" אלדרוב, לא אותר בתקופת חקירתם של המשיבים, אף על פי שמזכר לגבי מאמצים לאיתורו מצוי בתיק. אלדרוב התייצב במשטרה לחקירה רק ביום 27/11/16, לאחר שאנקווה כבר שוחרר, ואילו לגבי המשיבים כבר הוגש כתב האישום. אלדרוב מסר גרסה מפורטת, בה הודה כי הוא היה זה שגידל את הסמים בחממה והתקין את הציוד הנדרש. לגבי המשיבים - אלדרוב טען ששלושתם לא היו שותפיו לגידול הסמים, ואולם טען שביום פשיטת המשטרה באו השלושה למקום להחליף אותו ולישון שם במקומו, שכן הוא מתגורר במקום דרך קבע לצרכי השגחה, ואילו ביום התפיסה ביקש ללכת להתקלח, ולכן עמד המשיב מס' 2 להחליפו.

דרפון מסר שסיכם עם המשיב מס' 2 שיסיע את הדשן לחממה, ובנוסף מסר שהמשיב מס' 2 היה אמור להחליפו ולישון במקום מספר לילות, וכי הוא עמד לשלם לכל אחד מהמשיבים סכום של 1000 ₪ ללילה תמורת תפקידם (הודעת דרפון מיום 28/11/16 ש' 167 ואילך)

יצוין כי דרפון לא הזכיר כלל את פרי הפיטנגו, ולא טען שעבד תחת "סיפור כיסוי", לפיו החממה משמשת לגידולי פיטנגו.

17. לאחר שפירטתי את עיקר ראיות התיק, אבהיר את מסקנתי כי ראיות אלה מגבשות את אשמתם של המשיבים לכאורה. כידוע, שלב המעצר הנו שלב בו נבחנות הראיות במבט על, אשר בוחן את פוטנציאל ההרשעה ומבלי לברר לעומקן שאלות שבמהיימנות, אף לא מתבצעת בדיקה לעומק של כל תהייה וסתירה.

18. מעורבותם של שלושת המשיבים בעבירות גידול הסמים מבוססת על ראיות ממשיות, אשר לא נסתרות בשלב זה בכל תסריט חלופי, שכן כאמור, הם נמנעו, בשתיקתם, להעלות כל תסריט כזה. בחינת הנסיבות, במבחנים של שכל ישר, מביאה למסקנה כי חומר הראיות מקים סיכוי סביר וממשי של כל אחד משלושת המשיבים להרשעה.

19. מתוך חומר הראיות לא ניתן לומר בוודאות אם שלושת המשיבים הגיעו למבנה הלול במשאית שבה הובא דשן בכמות גדולה, זמן מה לפני שנעצרו, או שמא אחד מהם או יותר, היו במבנה עוד קודם לכניסת המשאית. כך או אחרת - תפיסתם בכף, בתוך המבנה, לא רחוק ממקום גידול הסמים באותו מבנה עצמו, קושר אותם לעבירות.

הסעת דשן רב, ושקיות גדולות, והבאת פריטים אלה במשאית לתוך מבנה הלול, שבו כבר הוכשרה הקרקע לשתילת שתילים נוספים - קושרת את המשיבים ישירות לגידול הסמים.

אמנם, אף לא אחד משלושת המשיבים איננו "מחזיק" במקום, ולכן לא פועלת לחובתם חזקת המקום, אשר נקבעה בפסיקה לגבי עבירות סמים. ואולם, גם ללא חזקה זו, הנסיבות האחרות והראיות מפלילות אותם.

20. השלושה נכחו במבנה הלול ביחידות, והמשאית נכנסה פנימה ללא סיוע מאדם אחר זולת מי מהשלושה - הדבר מלמד על התנהגות "כמו בבית" במתחם החממה, וניכר כי המשיבים מעורבים לעומק בסוד החממה. מי שמגיע עם משאית עמוסת דשן למתחם בו מבלבלים גידולי סמים לא חוקיים, נכנס פנימה בלא מפריע, עם משאית גדולה, אל תוך מבנה, וכל זאת ללא סיוע או בקרה של אדם אחר - התנהגותו לכאורה מפלילה אותו במעורבות אל לב ליבה של ההתנהגות הפלילית.

נוצרת מעין חזקה, שנובעת מתוך נוכחות פלילית במקום ביצועה של עבירה, המעבירה את נטל סתירת החשד על כתפי המשיבים. המשיבים, בשתיקתם, לא סותרים את הנטל.

תכולת המשאית - שקי דשן, ושקיות שחורות גדולות - מחשידה את מי שמוביל תכולה זו במעורבות בגידול הסמים.

21. המשיבים מס' 1 ו-2 החזיקו בתוך רהיט המצוי בתוך מבנה הלול, באותה פינת מגורים מאולתרת, בגדים ותרופות, מה שמלמד על קשר מתמשך למקום, המתאים למי ששוהה באותה מעבדת סמים דרך קבע, לצרכי גידול הסמים והפעלת הציוד.

באותה פינת מגורים, נמצאו, כאמור, טביעות אצבע של המשיב מס' 1 והמשיב מס' 3. אותן ט"א נמצאו על חפצים ניידים, שהנם בקבוק קולה ומיכל מזכוכית לנר, אבל בהתחשב בכך שהמשיבים נעצרו זמן קצר אחרי שהמשאית נכנסה פנימה, יש לטביעות אצבעם, שכבר הוטבעו על חפצים בפינת המגורים, כדי ללמד על שהייה ממושכת יחסית שלהם, לא רק בסמוך לפני המעצר, באותו מבנה בו גודלו סמים.

מבנה הלול, וקרבתה של פינת המגורים לאזור החממה, הופך את הטענה כאילו השלושה לא ידעו על גידול הסמים שם לבלתי סבירה. מדובר במבנה תעשייתי חקלאי, מנוכר ולא נעים, אשר אין כל סיבה לשבת בו, להסב לשולחן, לגעת בנרות, או לשתות משקאות. הסיבה הסבירה היחידה להסביר מדוע המשיבים הגיעו לאותו מבנה, שהו בו, נגעו בו בחפצים ואחסנו בו בגדים, הנה המטרה להשיג על גידולי הסמים ולטפח אותם.

22. גרסתו של דרפון אלדרוב, אשר בניגוד למשיבים מופלל בעבירות גם מתוקף חזקת המקום, שכן הוא חתום על חוזה השכירות, אין בה כדי לנקות את המשיבים, על אף שניכר כי עשה כל שניתן כדי "לקחת על עצמו" בלעדית את האשמה. גרסתו, לפיה הקים לבדו ללא סיוע את המיזם הפלילי הגדול שנחשף, וגידל לבדו ללא עזרה את אלפי שתילי הסם - נראית על פניה בלתי אמינה ובלתי אפשרית. ניכר שמדובר ב"מבצע" פלילי המחייב שיתוף פעולה וידיים עובדות. לדוגמא - משימת פריקה של קילוגרמים רבים מאד של דשן ממשאית, שבה הגיעו המשיבים או חלקם, הנה משימה מובהקת הדורשת כוח אדם. בעת המעצר של השלושה, אותו דרפון נעדר מהמקום, ועל פי גרסתו, עזב למספר ימים כדי להתקלח. לדבריו, המשיב מס' 2, ועמו האחרים, היו אמורים להחליפו, בתפקידו במקום, ולישון במבנה הלול. אמירה זו קושרת את המשיבים ישירות ללול, ולסמים, ואין הגיון בטענה שהשלושה לא ידעו דבר לגבי הנעשה מעבר לשמיכה המתוחה, שהובילה אל חממת הסמים, ממש בקרבת פינת המגורים המאולתרת. יש להניח כי תפעול החממה כרוך בפעולות המתבצעות במשך היממה - כך שאמירתו של דרפון, על כך שהמשיב מס' 2 היה אמור ללון ולהחליפו, מפלילה משיב זה ישירות.

23. שתיקתם של המשיבים בחקירה, הנה במקרה זה שתיקה רועמת, אשר שוללת, בשלב זה, כל טענה לתסריט חלופי, תחת זה המשתמע מהראיות.

אילו היה מדובר במי שנקלע בתמימות למקום, תוך ביצוע הובלה תמימה לשם גידול פוטנגו - הכל כפי שטענה ב"כ המשיבים בשמם - הרי שניתן היה לצפות שלפחות חלק מהדברים ייאמר בחקירה.

המשיבים, על אף שנשאלו שאלות מפורטות ורבות, נמנעו מהצגת כל גרסה, ולא ניתן לפיכך לקבל במקום גרסה מפיהם, גרסה שמושמעת מפי באת כוחם.

24. משמעותה הראייתית של שתיקת נאשם, בהליכי מעצר, זכתה להתייחסות במקרים רבים, בהם נקבע כי טענה, שכלל אינה מושמעת, על ידי נאשם המבכר לשתוק, אין בה כדי לערער את חוזק הראיות.

כך לדוגמא נאמר בבש"פ 2506/05 **טקשה נ' מ"י**:

"גם אם קיימת אפשרות שהעורר ניסה לחמוק מחבריו ואולי אף מעשה התגוננות הרי העורר עצמו לא מסר כל גרסה, ולא העלה כל טענה של הגנה עצמית. העורר שמר על זכות השתיקה במהלך כל החקירה. התיאור שמציע בא כוחו אינו יכול לבוא במקום הסבר שלו עצמו, ואינו יכול להוביל למסקנה, אותה מבקש הסניגור להסיק, כי בתיק לא קיימת תשתית ראייתית לכאורית כנגדו" (הדגשה אינה במקור)

וב-ב"ש 92469/08 (ת"א) **מ"י נ' מולנר ואח'**, אשר ערר לגביו נדחה בבש"פ 2083/09, נאמרו הדברים הבאים:

"שתיקת המשיבים לגבי הסרט, הינה איפוא "שתיקה רועמת" המדברת נגדם באופן ברור.

עמוד 7

משלא מסרו הסבר, יש בכך לא רק כדי לחזק את הראיות לכאורה שנגדם, אלא שהחזקה/ההנחה שבהן שלחובת המשיבים, הופכות למציאות לכאורית מוכחת"

25. המשיבים נמנעו מלענות על כל שאלה ושאלה הנוגעת לפרטי החקירה - כשנשאלו לפרש אחסון הבגדים במקום, לגבי ממצאי טביעות האצבע, לגבי נסיבות הובלת הדשן, לגבי נשיאת הנורות החשודות בתיקו של המשיב מס' 2 - על שאלות אלה ואחרות לא השיבו כלל. ראיות מפלילות אלה נותרות, לפיכך במשמעותן הסבירה והמפלילה, ללא חולשה. דינן של הטענות העובדתיות שנטענו בטיעוניה של ב"כ המשיבים, איפוא, להידחות.

הנורות שנמצאו בתרמילו של המשיב 2, שלגביהן נכתב הדוחות השוטרים שהן זהות לנורות ששימשו לתאורה בחממת הסמים, קושרות משיב זה, ובנוסף את שני חבריו המשיבים הנוספים שנכחו עמו, לגידולי הסם. אמירתו המאוחרת של משיב 2, שהושמעה רק מפי באת כוחו בעת הדיון, כאילו שמדובר בנורות מסוג אחר, אינה תואמת את הטענה כי משיב זה לא נכנס מעולם לתחום החממה. אם לא היה באזור גידולי הסמים, כיצד יכול לדעת בכלל אילו מנורות הותקנו שם, ואם שונות הן או זהות לאלה שהוא נושא בתרמילו?

26. טענת ב"כ המשיבים, על כך שעניינו של המשיב מס' 3 שונה מעניינם של המשיבים האחרים בכך שהוא נמצא בתוך המשאית, ואילו השניים האחרים נמצאו בתוך המבנה בעת המעצר, לא שכנעה אותי להבדיל בין ענייניהם של השלושה. גם אם לא הספיק לרדת מהמשאית טרם שנעצר, והדבר אינו מובהק כלל לנוכח מציאת טביעת אצבעו על בקבוק בפינת בישיבה, כמו גם על פי עדות השוטר המתנדב שלום אטד שהביט פנימה וראה שלושה אנשים - עדיין מעורבותו של המשיב 3 עם האחרים, הימצאו במקום, ושתיקתו המוחלטת בחקירה - מעמידים את רמת החשד נגד משיב 3 ברמת ראיות לכאורה גבוהה. גם העובדה שחפציו של משיב זה לא נמצאו במגירות, בניגוד לחפציהם של המשיבים 1 ו-2, איננה מהותית, בנסיבות האמורות. קיימים מאפיינים ברורים של קשר לפשע ושל התאחדות למבצע משותף של השלושה, יחד עם דרפון - בצוותא חדא.

מצאתי, לפיכך, כי מתקיימות ראיות לכאורה לגבי שלושת המשיבים, ללא חולשה משמעותית, לפיהן גידלו סמים, וביצעו את העבירות המיוחסות, יחד עם הנאשם דרפון.

עילת מעצר

27. מדובר בעילת מעצר סטטוטורית, אשר ב"כ המשיבים לא חלקה על קיומה. עניין לנו בגידול מסחרי, רב תעוזה ומאסיבי, תוך שכירת מבנה ייעודי, ונדידה של המשיבים לאזור רמת הגולן מאזור הקריות, במיוחד לשם גידול הסמים. בנסיבות אלה - יקשה על המשיבים עד מאד לסתור את חזקת המסוכנות.

שתיקתם בחקירה, מעידה על מסוכנותם של המשיבים, ושוללת את הסיכוי להפריך את החזקה. בצדק הפנתה

המבקשת בבקשתה הכתובה לפסיקה בדבר המשמעות שיש לשתיקת נאשם, לגבי עילת המעצר (ראה לדוגמא בש"פ 748/10 בעניין איסקוב).

למשיב מס' 1 עבר פלילי משמעותי, וגם למשיב מס' 3 רישום פלילי לא מכביד. למשיב מס' 2 אין הרשעות בפלילים.

קיימת עילת מעצר חזקה, שהנה מסוכנות הנובעת לציבור מפני עברייני סמים בעבירות חמורות.

חלופת מעצר

28. חוק המעצרים מחייב לבחון בכל מקרה ומקרה אפשרויות חלופיות למעצר ממשי.

ב"כ המשיבים הציעה, לגבי המשיבים מס' 1 ו-2, חלופות מעצר בבית קרובי משפחתם, ואילו, כאמור, לגבי המשיב מס' 3 רק צוין כי קיימת חלופה אפשרית, אך היא טרם הוצעה קונקרטיית.

מבלי שהדבר יתפרש כעמדה או כנטייה לשחרר את המשיבים - מצאתי כי נדרשת במקרה זה בדיקה רצינית של חלופות המעצר שהוצעו באמצעות תסקירי מעצר, אשר יסקרו גם את נסיבותיהם האישיות של המשיבים, יאמדו את מסוכנותם ויבחנו את התאמתם של הצעות החלופה והמשמורנים.

נקבע, לפיכך, להמשך דיון ולקבלת תסקירי מעצר ליום 2.1.17 שעה 11:30.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשרות המבחן.

המשיבים עצורים עד החלטה אחרת.

המשיבים יובאו לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ז' כסלו תשע"ז, 07 דצמבר 2016, במעמד הנוכחים.